

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI

DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za **avstro-ogerske** dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12:50
četrletno . . . K 6:00
mesečno . . . K 2:10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za **vse druge dežele i. Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (inserte)** se plačuje od četverostopne peti vrste po 12 h, za večkratni natis primeren popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 89.

Telefonska številka 65.

Celje, v četrtek, 21. aprila 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

+ Drž. poslanec Vinko Ježovnik

Tiho in mirno je danes v Velenju. Črne zastave plapolajo s hiš in naznanjajo, da je umrl odlični tržan, splošno priljubljen soobčan... Veličastvo smrti je celo zbrisalo razlike jezika in političnega mišljenja — marsikomu je zdrsnila solza z očesa in zginilo veselje z obraza, ko je zvedel, da je preminil včeraj, 20. aprila proti 3. uri pop. slovenski državni poslanec, veleposestnik in obrtnik, gospod **Vinko Ježovnik** po dolgi, skoraj pol leta trajajoči muki na bolniški postelji.

Vinko Ježovnik je bil rojen dne 11. okt. 1856 v Velenju, kjer je tudi obiskoval ljudsko šolo. Ko jo je dovršil, se je šel učiti na Vransko mesarske obrti; potem se je pa vrnil domu in se je z veliko vnemo poprijel domačih poslov. Pokojnik je trpel že od rane mladosti na srčni hibi, vsled česar tudi ni bil potrjen k vojakom. L. 1883 je prevzel domačijo, pri čemur mu niso ravno rožice cvetele. Dobil je pa blago in skrbno ženo — in sadovi skupnega, neumornega dela so se začeli kmalu kazati. Gmotne razmere so se mu začele obračati na bolje in danes je Ježovnikov dom po petindvajsetletnem trudu umrlega svojega gospodarja med prvimi v Velenju. V rodbinskem življenju je ranjkega Vinka zadela velika žalost. Umrli mu je v najlepših letih sin Edvard kot vojak v Puli. Kateri oče bi ne bil potrjen, ako gre njegov up in ponos, edini sin v prezgodnji grob? Ostali pa ste mu še v veselje in tolažbo dve pridni hčerki, Cirila in Slavica.

Javno delovanje pokojnega Ježovnika se je pričelo takoj, ko je prevzel za očetom domačijo. Bil je izvoljen v občinski odbor, v katerem je deloval ves čas do smrti. Za g. Skubicem je bil izvoljen tudi za župana, katero častno službo je opravljal na zadovoljnost občanov 6 let. Pokojnik je bil nadalje član okrajnega zastopa in 3 leta njegov načelnik; bil je ud krajnega in okrajnega šolskega sveta in krajni šolski ogleda ves čas od Skubiceve smrti. Ježovnik sicer ni obiskoval višjih šol, a s prirojenim bistrim slovenskim razumom je kmalu uvidel, da tiči v izobrazbi velika moč; zato se ni le sam spopolnjeval v znanju temveč je po svojih močeh pospeševal šolstvo ter bil velik prijatelj mladine in učiteljstva.

Tudi na povzdigi našega narodnega gospodarstva je marljivo sodeloval; pomaga je pred nekaterimi leti ustanoviti šaleško posojilnico, katera se je pod njegovim načelstvom krasno razvila.

Ranjki je bil premarljiv. K srčni hibi se je pridružila še bolezen na ledvicah; že pred devetimi leti

so mislili, da mu bije zadnja ura. Toda delaželni mož je okrevljal — seveda, trdno zdrav ni bil pozneje nikoli več. To ga je oviralo pri njegovih poslanskih poslih.

Pokojni Vinko Ježovnik je bil izvanredno simpatičen, ljubeznjiv človek, kateri si je vedel pridobivati srca svojih soobčanov in vseh, ki so prišli z njim v dotiko. Kmečko ljudstvo je viselo na njem, svojem zagovorniku in glasniku, z neko skoraj ginjivo ljubeznijo, katere ni moglo omajati še tako ljuto nasprotstvo in nizkotna politična sredstva. Sedaj torej še dve, tri besede o Vinko Ježovniku kot politiku, o tistem njegovem nastopu in delu, katero mu je zagurlo trajno, častno mesto v zgodovini slovenskega naroda na Sp. Štajerskem

V pozni jeseni l. 1906 je zazvenel po lepi, zeleni naši domovini klic: »Slovinci, združimo se v krepak odpor proti vsem izkoriščevalcem in škodljivcem našega ljudstva, združimo se v boj zoper zlorabo gospodarske sile ter dostojanstva posameznikov v gospodovalne namene, bodimo odkriti, iskreni prijatelji slovenskega ljudstva... Narod vstani, pokaži svoje mlade sile... Kmetje, na noge za svojo samostalnost in napredek...«

In šli so tisoči pod novo zastavo napred. kmečke stranke; šel je tudi Vinko Ježovnik, kmet — poštenjak in vzoren značaj, na katerem ni bilo madeža. Na velikem shodu v Slovenjgradu dne 19. marca 1907 ga je postavilo 400 kmečkih zaupnikov iz okrajev Marnberg-Slovenjgradec-Šoštanj-Gornjigrad z nepopisnim navdušenjem za svojega državnoborskega kandidata proti prof. Robiču. Vrsta njegovih volilnih

shodov je bilo nepretrgano zmagoslavje napredne kmečke misli; njegove priproste, a odkritosrčne besede, temelječe na bogatih življenjskih skušnjah so šle ljudem do srca... Težko bomo našli moža, ki bi znal tako prepričevalno razlagati in zastopati kmečki program Narodne stranke kakor je to storil pokojni Ježovnik. Na shodu pri Sv. Frančišku Ksaveriju je govoril dne 14. aprila 1907: »Vsi kmetje moramo vpreči svoje moči v delo za domovino in svoj stan. Vsi misleči možje se nam morajo pridružiti, da bomo napredovali in zmagali... Mi sprejememo v svoje vrste vsakogar, komur je blagor naroda pri srcu.« Znamenite besede priprostega, za svoj stan in dom navdušenega kmeta!

Pri prvi volitvi dne 14. maja je dobil 3.499 glasov, njegov nasprotnik prof. Robič pa 3.203; ker je bilo nekaj glasov cepljenih, je komisija odločila, da manjkata Ježovniku dva glasa do večine. Moral je v ožjo volitev in 23. maja je dobil on 4.444, prof. Robič pa 3.245 glasov. Veselje je bilo tedaj v njegovem volilnem okraju neizmerno. Ježovnik se je po volitvah tako-le zahvalil za zaupanje svojim volilcem: »Vi ste kot svobodni možje dali dne 23. maja svoje glasove meni. Vstrajajte, možje, v neumornem delu... Živela zmagovita ljudska volja!«

Kot poslanec je bil rajnik izvanredno vesten in marljiv, dokler ni moral na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Zanimal se je, kakor kažejo njegove interpelacije in proračunski govori, za naše narodne razmere splošno, posebej pa še za gospodarska vprašanja. Nastopil je proti ogerski nagodbi, proti draginji, izposloval je svojim volilcem lepe podpore po grozni suši l. 1908; pa tudi pozneje je bil ob vsaki ujni na svojem mestu. Zastopal je zboljšanje prometnih razmer v svojem okraju in se zavzemal med drugim za gornjegrajsko železnico. Bil je kot odkrit in pošten značaj vedno pošten opozicionalec v držav. zboru, ker je dobro vedel, da s sedanjo nemško vlado Slovani ne moremo nikoli hoditi. Ob njegovi odkritosti in poštenosti so obnemogli tudi vsi duhovniški napadi, kateri so včasih izpolnjevali kar cele predale klerikalnih listov.

Šel je torej eden najboljših od nas. Jeden, ki je koprnel po svobodi in neodvisnosti našega kmečkega ljudstva in je delal za ta visoki cilj tako dolgo, dokler mu niso opešale moči. Njegovi volilci žalujejo za svojim dobrim in nesebičnim zagovornikom, rodbina za predragim in dobrim očetom, stranka za navdušenim in požrtvovalnim delavcem, prijatelji za ljubeznjivim prijateljem... V naših srcih mu ostane trajen in hvaležen spomin — pač najvišja čast, ki more zadeti v javnosti delujočega človeka. Naj počiva v miru!

LISTEK.

Dva pomembna koncerta „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

(Prvi dne 9. marca in ponovitev dne 19. aprila.)

Po prvem koncertu dne 9. marca smo se zbrali v hotelu pri »južnem kolodvoru«, kjer je priredil pevski zbor »G. M.« navzočim umetnikom pevcem solistom in skladateljem prisrčen prijateljski večer. Obvladoval nas je še vse mogočen utis koncerta in navdušenje je bilo veliko — bolj srčno ko hrupno, saj smo z radostjo in ponosom gledali na ravnokar završeno delo. Zdelo se nam je, da se je času urezala cezura — češ, odslej se prične nova doba na slovenskem glasbenem polju.

»Gl. M.« je bilo lahko doslej prirejati najboljše koncerte: zajemala je kompozicije iz svetovne literature. A pri tem koncertu je zajela vse doma: slišali smo samo izključno slovenske izvirne koncertne točke in to celo iz najnovejše glasbene literature; same še doslej neobjavljene izvirne skladbe. Izvajal jih je krasen zbor, obstoječ iz okoli 150 pevcev, na čelu jim c. kr. dvorni operni pevec Štettro, a to pod vodstvom našega Hubada! G. prof. Štritof, predsednik Gl. Matice, je označil koncert z ozirom na dejstvo, da smo pri njem vse opravili z domačimi močmi, za prvega in najpomembnejšega, kar jih je priredila Glasbena Matica. Za skladatelje se je razvilo pravcato pevsko tekmovanje, kakor bi ga Wagner

opeval v svojem »Sängerkrieg auf der Wartburg«.

Katera točka je bila najlepša? Kaj pravijo kritiki? To ste bili in ste aktualni vprašanja, na kateri ni lahko odgovoriti in tudi kritiki ne soglašajo popolnoma. Treba je, da se ozremo na skladbe same in na način, kako jih izvajajo pevovodja in zbor. Nekateri zbori označenega koncerta so imeli v enem, drugi zopet v drugih ozirih prednost, oziroma bili so po eni ali drugi strani najboljše skladba.

Kritik A. Lajovic n. pr. piše v »Slov. Nar.«, da mu Kimovčev zbor »Zgubljeni cvet« kot skladba ni posebno simpatičen, ali v zboru da »zveni naravnost famozno; če bi se šlo samo za blagoglasje, bi ga bilo imenovati med prvimi«; zaostaja pa v umetniškem (duševnem) oziru, ker oni kontrast, katerega ima besedilo v tretji kitici (»Oh, cvetje je rahlo, se kmalu ospe, a žal je še meni po njem, o dekle«), proti četrti kitici, ki nam predoči onega, kateri je potrgal rože v dekličjem vrtu in zdaj uka glasno, ni tako jasno izražen kakor v besedilu.

Adamovičev zbor »Scherzando« je zopet tako imeniten, da se je skladatelj Pahorju najbolj dopadel. Nagajivo ljubeznjivi humor besedila: »Če pa poljubov dovolj mi ne bo, dam ti z mezincem po peti jih sto!« pride do krasne veljave, ustreza torej v umetniškem (duševnem) oziru. Škoda, da je ta skladba silno težka in se ne bode zategadelj mogla udomačiti na deželi. Pevovodja Hubad je rekel, da ne pozna pesmi, ki bi nudila toliko težkoč kot ta. Pevski zbor G. M. pa jo je proizvajal na koncertu s tako bravuro in virtuoznostjo, da se onih težkoč ni prav nič poznalo. Kar se tiče proizvajanja od strani zbora, stavimo to pesem na prvo mesto.

Druga Adamovičeva pesem »Zapuščena« nas je

ganila do solz, ko joče deklica, kateri krije travca očeta in mater in nima brata, nima sestre, v pretresljivem sopran-solu. Solistka ima lep, čist glas, v katerem je nekaj otroško-nežnega. V najvišjih legah sicer ni bil popolnoma dovršen, a uprav to je še bolj povzdignilo iluzijo, da plače res otrok. Damam se je menda baš radi tega skladba najbolj dopadla.

V »Vabilu« se je izkazal nestor slovenskih skladateljev, slavni skladatelj »Napreja« Davorin Jenko, kateri živi sedaj v Ljubljani v penziji, še vedno starega mojstra.

Manj nam je ugajal Hugolin Sattnerjev »Naš narodni dom«. Kriv pa ni skladatelj, temveč besedilo, ki ima pač lepe besede in misli — kakor kak lep uvodnik političnega lista — a nedostaja mu pesniškega poleta. Da iz takega besedila tudi skladatelj ne more napraviti bogsigavedikaj, je umljivo; in če bi napravil, pokazal bi, da besedila ni umel umetniški. Sicer pa ima tudi ta skladba svoje vrline; povedali smo prejšnje le radi tega, ker rabimo za koncert najstrožjega kritika in je zaradi veličastnosti obeh omenjenih prireditev Gl. M. pač vsako samo dobrohotno ocenjevanje odveč.

Dr. Schwabova skladba »Dobro jutro!« je vglazena na prekrasno besedilo Otona Zupančiča v »Zarji«. Po obliki je valček. Skladatelj je pač porabil to obliko, da tem življeje izrazi veselje in ljubeznjivost, katero zahteva besedilo. Izvaja ga mešani zbor s spremljevanjem glasovira. V uvodu je godbena slika jutra. V skrajnem pijanissimu slika jutranje razpoloženje. Na to se oglašajo ptice, ki kličejo glasno in živahno jutranjo zarjo. V koprneči, izraziti a la cornu melodiji slika ljubezen in kopnenje po zarji, katera nastopi v končnem dolgem akordu kakor da je

Politična kronika.

Iz parlamenta.

Prvo čitanje službene pragmatike končano. — V spomin umrlemu poslancu Ježovniku. — Davčna vprašanja. — Češki in slovenski klerikalci se pripravljajo na skok v vladni tabor. — Neednost v Slovanski jednoti.

Sinoči je bilo končano prvo čitanje službene pragmatike in se je ista odkazala odseku za zadeve državnih uslužbencev. V debato so posegli še 3 Čehi, 1 Rusin, 1 Poljak in dva Nemca, Waldner in Marckhl, katera sta zahtevala, da se morajo sodniki izločiti iz tega zakona in se mora za nje doseči posebna postava. — Nadaljevala se je večeraj razprava o Vukovičevem nujnem predlogu glede dalmatinske železnice a se še ni končala. Češki posl. Zahradnik se je toplo zavzel za gradnjo te železnice in slikal gospodarsko revščino v Dalmaciji. — Na to je naznanil predsednik dr. Pattai zbornici, da je umrl držav. posl. Vinko Ježovnik. — Slavil je njegovo delavnost in vnemo, s katero je navzlic svoji bolezni izpolnjeval poslanske dolžnosti in zastopal interese svojega okraja. Govor so poslušali poslanci stoje. — Kasneje došlo do glasovanja ali se naj posojilna predloga dene takoj za drugo čitanje na dnevni red ali ne: zmagale so tudi tokrat vladne stranke pri glasovanju.

Finančni odsek se bode prihodnji teden intenzivno bavil z vladnim finančnim načrtom. Stvar se misli urediti tako, da bi odsek določil one davke, ki se bodo takoj definitivno uredili: to je **zvišanje davka na žganje in dohodarine**. Ostali davki se začasno odložijo, vendar pa se bodo določili pododbori, kateri se bodo o njih posvetovali.

Čudne novice so krožile včeraj po Dunaju o Slovanski jednoti. Ne bodemo trdili, da so resnične a značilne so na vsak način. Pojavil se je namreč stari Gessmannov načrt, združiti vse avstrijske klerikalne stranke v močno vladno večino. Češki klerikalci in pa slovenski so še danes člani Slov. jednote; v včerajšnji seji se jim je pa očitalo, da se že pogajajo z vlado in njenimi strankami. — Nedvomno je iskati v teh vesteh, za katerimi tiči gotovo kaj pozitivnega, **vzroka za klerikalne želje po skupnem jugoslov. klubu**. Seveda, potem si ne bi imeli kaj očitati in odgovorni bi bili tudi skupno za klerikalne grehe. Iz neke strani se celo poroča, da je Šusteršič priznal poraz dosedanje politike Slovanske jednote. — Kako groteskne so torej trditve klerikalnih listov, da smo mi v vladnem taboru (!) in da zastoj kritiziramo politiko Slov. jednote!

Klerikalni odgovor.

Kdorkoli si z nami vred prečita včerajšnji odgovor mariborske „Straže“ na dr. Kukovčeva izvajanja na gornjegrajskem shodu, nam bode mirno pritrdil, da imamo prav — mi. Na osebne neokusne napade mariborskih uredniških teličkov na g. dr. Kukovca, se ne splača odgovarjati; ravno tako tudi mirno pustimo klerikalcem veselje, da še zabavajo Sp. Štajer z dokazovanjem naše zveze s štajercijanci. Eno je namreč pomembno na klerikalnem govoru in to je: **klerikalci prav nikjer ne trdijo, da bodo obstrukcijo nadaljevali**. Pribili smo že zadnjič, da smo na občnem zboru kmečke zveze pogrešali vsako izjavo o nadalje-

vanju boja, kakor smo pogrešali vsak realen in pozitiven odgovor o ciljih slovenske obstrukcije. Gre se vendar za odpravo sedanjega Slovencev sovražnega kurza v deželi, gre se za naše jezikovne pravice pri dež. odboru in v dež. zboru, gre se za uradništvo, gre se za deželne zavode sploh za vse deželne institucije. In autonomija! Nikdo izmed klerikalnih politikov si na občnem zboru kmečke zveze v Mariboru ni upal govoriti o tem predmetu — kako žalostno spričevalo duševne revščine in nezmožnosti pri vodilni slovenski stranki, ki ima vendar nalogo, da pozitivno dela in svojo moč izrablja za splošno korist ne pa samo za farovške žaklje in denunciacije učiteljstva. Videli smo celo prizor, kako je vodja V. L. S. pobijal klerikalno časopisje in svaril pred klicem: Naprej pred vrata Gradca! Vsa korajža je minila klerikalce... Obstrukcija v štaj. dež. zboru in boj celega naroda proti nestrpni nemški večini je tako resna stvar, da se je ne sme tako sukati in zavijati kakor ravno komu kaže. Ako je klerikalcem obstrukcija neprijetna, zakaj so sploh pričeli? Sedaj ne smejo in ne morejo ven, ako so politično poštenji in dosledni, dokler ne priborijo slov. ljudstvu neomejene svobode za narodni in gospodarski napredek. In še nekaj: klerikalci se torej po lastnih izjavah hočejo pogajati in ne mislijo nadaljevati boja; ali ne vedo, da nemški nacijonanci ne nameravajo s prav nobeno koncesijo odkupiti obstrukcije? Kdor se pogaja v takih razmerah, hoteč se pomiriti, ta je že priznal svoj poraz... Potrjuje torej našo vest že pisava „Straže“; **pripomnimo slednjič, da imamo svoje informacije iz najboljšega vira**; povemo klerikalcem celo, da bi še lahko g. dr. Kukovec marsikaj (več povedal, ko bi jim hotel delati težave. Čudno je slednjič, da „Straža“ ni ničesar odgovorila na vest „Tagespošte“ o posredovanju grofa Claryja... G. grof tozadevnih izvajanj graškega vplivnega lista ni preklical, torej? Koliko smemo verjeti oficijelni zatrditvi kler. deželnoz. kluba, je že iz tega dejstva jasno razvidno... Klerikalci se pritožujejo, da motimo „solidarnost slov. ljudstva“. Da, da, za podporo zavite in izdajalske klerikalne politike bi bili dobri; ako pa odkrito in javno kritiziramo klerikalne grehe in ako zahtevamo, da tudi mi sodelujemo pri političnih akcijah v Gradcu, smo pa „moratno propadli“. Ali ni ni malo smešno, če stranka Roškarjev, Povalejev, Benkovičev in Berkov očita sploh komu kaj enacega? Pa pustimo to: **dejstvo je, da so klerikalci zavozili in da se sedaj ne vedo z ničemer drugim braniti ko s smešnim obrekovanjem, in da navzlic vsem dejstvom trde, da — lažemo**. Spodnještajerski Slovenci! Ali bodeste mirno požrli to klerikalno izdajalstvo? Ali se bodeste dali pred vsem svetom smešiti in prodajati?

Hrvatski sabor.

V saboru se nadaljnje debata o indenniteti za deželni proračun. Večinoma se mlati prazna slama; ure in ure izpolnjujejo medsebojni očitki in napadi. Pri tem je pa dežela v gospodarskem in kulturnem oziru skrajno zanemarjena! — Včeraj ste se vršili zopet dve nadomestvi volitvi za sabor; v Kloštru je zmagal starčevičanski kandidat dr. Balasko, v Novski koalicijonaš vsenčlinski profesor Šilarič. Frankovci pogorijo povsod.

Štajerske novice.

v Pogreb g. držav. posl. Vinka Ježovnika se vrši jutri, v petek, ob 4. uri pop. od hiše žalosti v Velenju. Prosimo somišljenike od blizu in daleč, da izkažejo pokojniku zadnjo čast. — Pevce iz okolice opozarjamo, da se vrši po prihodni celjskega vlaka pevska vaja. Prostor se naznani na kolodvoru v Velenju.

a Drž. poslanec Markhl je imel minulo nedeljo shod v Gortini blizu Mute, katerega sta se udeležila tudi dež. poslanca Erber in Langer. Shod se je vršil v tamošnji nemškutarski gostilni. Vsi trije poslanci so imeli s seboj v vred celih 19 — devetnajst — poslušalcev, dasi je muški Erber že zjutraj naročal, da bi bilo dovolj stolov pripravljenih.

Konferenca v poljedelskem ministerstvu. Danes se vrši v poljedelskem ministerstvu konferenca glede razdelitve državnih podpor iz znanega 6 milionskega fonda za podporo živinoreje in vnovčevanje živine. Iz Štajerskega se udeležita konference dež. odb. Robič in grof Attems.

v Nedeljska predstava celjskih podružnic CMD „Na Osojah“. Vstopnice za nedeljsko predstavo „Na Osojah“ je dobiti v predprodaji v Zvezni trgovini. Ker je zanimanje za predstavo jako živahno, opozarjamo, da je dobro, si zasigurati sedeže že sedaj. Vaje za predstavo se že pridno vrše in nas bodo naši igralci gotovo zopet prav posebno iznenadili.

a Odhodnico prirede tamburaši danes zvečer ob 8. uri gospodu Avgustu in gospe Leopoldini Stelcer, ki odhajata v Sevnico, v „Skalni kleti“. Vsi prijatelji odhajajočih so vabljani.

a Enakopravnost pri celjskem gremiju. Pred kratkim je klical predsednik celjskega trgovskega gremija König neko zborovanje zaradi prireditve jesenskega sejma v Gradcu. Govorilo se je seveda v imenu vsega celjskega trgovstva in obrtništva, dasi König ni povabil Slovencev. Ali pa so se Nemci sramovali, da bi Slovenci videli, da na trgovskem in obrtnem shodu govore sami advokati in vsemogočni Ambrožič ter diktirajo celjskim trgovcem in obrtnikom v imenu neke nemške solidarnosti sklepe, kateri so naravnost proti njihovim interesom?

a Iz Celja. Zadnji čas vidimo zopet različne slovenske dame zahajati k nemškim trgovcem, celo takšnim, ki se komaj držijo nad vodo s Südmarkinim denarjem. Imen ne bodemo navajali, vprašamo samo, ali je to potrebno? — Pri „črnem volu“ imajo neko natakario, ki zna samo „dajč“. V priporočilo slovenskim gostom, kaj ne? — Te dni je umrl bivši mežnar pri protestantski cerkvi, Gabriel Klinger. Užival je do smrti od protestantov podporo, a na smrtni postelji je postal — katolik in kot tak umrl.

v Naborov na Vranskem se je udeležilo 182 fantov, izmed katerih jih je bilo potrjenih 43.

v Na rogaški lokalni železnici se baje uvede s 15. majem predrugačen vozni red. Če bo res takšen, kakor se govori, ne more zadovoljiti nobenega stalnega prebivalca obeh okrajev, ki to železnico uporabljajo. Upravni svet železnice si je dalekosežnosti te svoje nakane gotovo popolnoma svest, ker še ni vprašal niti okrajnega zastopnika niti občin, kaj poreko k nameravani spremembi. Dosedaj je to bilo običajno. Pove nam naj tud,

obvisela nad gorami. Vse to slika glasovir, na kar nastopi zbor, ki traja prilično 10 minut in se konča z ljubeznjivim klicem: Dobro jutro! O tej skladbi pišejo kritiki sledeče: »Dr. Schwabovo »Dobro jutro« je vsled svoje priprostosti, izogibajoče se izhojenim potem, jako ljubko v svoji gracioznosti.« (Anton Svetek, skladatelj in pevovodja »Ljubljane«.) — A. Lajovic pravi v »Sloven. Narodu« sledeče: »Dobro jutro« je prikupljiva stvar, in zdi se mi, da pomeni tudi v melodičnem oziru napredek nasproti prejšnjim stvarjem skladatelja, kateremu štejem na vsak način v dobro, da je ostal v tem valčku melodično okusen ter se je izognil banalnostim.

Slično se izraža tudi oficijelno predkoncertno poročilo »Glasbene Matice«, ki pravi, da je valček »jako ljubek, fin, brez velikih pretenzij« in dostavlja: »takih skladb smo Slovenci dosedaj zelo pogrešali. Skladatelj Parma se je izrazil v zasebnem pogovoru sledeče: »Najbolj mi je dopadla dr. Schwabova skladba »Dobro jutro«, ker je melodija originalna in po narodnih motivih vsakomur umiljiva. Take skladbe so za nas Slovence velike važnosti, ker se lahko proizvajajo tudi v provincialnih zborih.« Obžaloval pa je, da spremljanje ni orkestrirano, ker je bil glasovir za 150 pevcev prešibek. Hubad je predaval to skladbo z največjo fineso. Zdelo se nam je, kakor da je pesniško oblekel »Dobro jutro« kot vilo v fin pajčolan belega dneva, prepasan z rdečim pasom jutranje zarje.

Tako je imela toraj vsaka skladba svoje vrline. Po našem mnenju največja in po sodbi nekaterih kritikov celo svetovne vrednosti pa je bila P. Hugolina Sattnerja »Jejtejeva prisega«. To je prvi slovenski oratorij, ki trpi 30 minut. Podaja nam v mešanem zboru s solisti in s spremljevanjem orkestra 7 delov ali glasbenih slik. V prvi bojevito razpoloženje Izraelcev na divje Amonite, v drugi Jejtejevo molitev za bas solo, ki postane silno izražita v prisegi, katero stori Jefte, da hoče prvo stvar, ki mu vrnivšemu se iz srečnega boja, pride naproti na domačem pragu, žrtvovati Bogu v dar. — Tretji del vpeljuje v alt-recitativu bojeviti nastop Izraelcev, ko planejo na sovražnika, kakor se v gori vtrga plaz in vse polomi, kar mu pride na pot. Četrta slika kaže v enegični fugi učinek težkih mečevih udarcev, pod katerimi padajo sovražnikove glave, kakor kovač s težkim kladivom kuje jeklo. Peti del, veličasten slavošpev Jejteju »Rešitelj Jefte naj živi!« Šesti del: V naročaj Jejteju hiti, kot na perutih angelj nežni, otrok njegov, edina hči. Slavošpev se na mah spremeni v grozo. Do mozga pretresujoče zavzveni Bettetov bas solo »Oh nepremišljena prisega!« Milo prosi Jefte otroka odpuščanja, a zgodi se mora tako. »Prisega grozna je — pa sveta.« Iz godal orkestra se sliši, rekel bi, vtrip Jejtejevega srca, in zdaj mogočen udarec na kotle — zgodilo se je — in »oče in ves narod joče!«

To delo je v čast in ponos Slovencev. — Poleg

teh zborovih skladb sta nastopila solista Betetto in Levar z dovršenimi solospeli s spremljevanjem glasovira. Betetto je prekrasen bas, ki obvlada dve oktavi od F do f vseskozi izenačeno in ki se še odlikuje s svojim mogočnim glasom, katerega ve uporabi za najfinejšo duševne izraze kot pravi umetnik. Bariton Levar mu je v glasu in izrazu soroden in morda doseže Betettove vrline sploh.

Tak je bil torej koncert 9. marca, ki se je včeraj 19. aprila ponovil.

Namesto Levarja je nastopila divna Mira Dey kot solistka in je pela štiri nove slovenske pesmi, eno lepše od druge. Najbolj nam je ugajala »Pastarica«, besede dr. Robide, vglasbil pevkin brat Oskar Dev. Ta pesmica je pastirska idila, ki se posebno odlikuje na jako srečni imitaciji pastirske piščali na klavirju in izzvani v divnem »hoj, hoj«.

Betetto je nastopil s popolnoma novim programom, katerega je izvršil s klasično dovršenostjo. Zbori so se ponovili vsi, razun »Našega narodnega doma«, ki je odpadel. Vsi zbori so bili še mnogo fineneje proizvedeni, nego prvokrat; zlasti je »Dobro jutro!« uspelo po skrajno finem predavanju bodisi zbora, bodisi glasovirja.

Največja hvala pa gre vodju g. Mateju Hubadu, ki je duša takemu glasbenemu napredku Slovencev in katerega zasluge so nevenljive.

kedo je mesto umrlega poslanca viteza Berksa vstopil v upravni svet! Njega se je smatralo za zastopnika celjskega in šmarskega okraja, ki sta mnogo 10 tisoč kron h gradbi te železnice prispevala. Hočemo vedeti, kedo je naslednik **edinega Slovenca** v tem svetu! O železnici sami še pišemo pogosteje.

v Šmarskega župana kot uda okrajnega šolskega sveta pozivamo, da v prihodnji seji predlaga doslovno tole: Krajuemu šolskemu svetu v Šmarju se zaukaže, da napis na poslopji šmarske dekliške šole, glaseč se „Šola“, takoj odstrani, ker je ta hiša vsled zanemarjanja od strani kr. šol. sveta v tako razvalinastem stanju, da ne zasluži več imena šola. Pričakovati je, da bo gospod nadzornik na podlagi svojih utisov, dobljenih ob priliki nadzоровanj, ta predlog podpiral, in še dostavil sledeče: Objednem pozivamo krajni šolski svet šmarski, da naj da nemudoma na pročelje dekliške šole nad okni prvega nadstropja z velikimi črkami napisati „Čukišče“ in „Sovišče“ (v poslopju se namreč shajajo čuki in device). Konečno se mu strogo prepove misliti na kako izselitev dekliških razredov; isti morajo iz pedagogičskih in higijeničnih ozirov ostati tam, kjer so.

a Nadepolna ptujška nemška mladina. Minuli pondeljek sta se splazila 14 letni fant Suppanz in 6 letni (!) šolar Karl Drogenik skozi straniščno okno v stanovanje grobokopa Sihrovskega, preiskala tam različne omare in ukradla 185 kron denarja. Na pokopališču sta potem delila: 117 kron si je obdržal Suppanz, 68 jih je pa dal Drogeniku. Nato sta se peljala v Sedišče in tam dobro živela. Vendar ju je policija hitro dobila; našla je še 97 kron v nekem kupu slame, katere je dobil grobokop nazaj. Ostalega denarja je zmanjkalo. Oba uzmoviča sta pod ključem. Karl Drogenik je brat šolarice Angele Drogenik, ki je pokradla v nemški dekliški ljudski šoli mnogo obleke. Ornigu bi zelo priporočali, naj bi v Ptuj še postavil zavod za poplavljanje sprijene nemške mladine.

a Strah pred slovensko šolo imajo v Marnbergu. Minuli teden so se tamkaj mudili po svojih opravkih trije znani Slovenci iz Dravske doline. Marberžani so jo hitro iztuhali, da so prišli gledat stavbišče za slovensko šolo. Počasi se bodo že morali privaditi tudi tega „strahu“, kakor še marsičesar drugzega.

a Na Muti hočejo ustanoviti „Turnverein“ da pokrepijo tamošnje trhlje in propadajoče nemštvo. Seveda računajo v prvi vrsti na ondotno slovensko delavstvo kot izvršujoče člane, ker gospoda ima več smisla za pretepanje nego za delo, kakor so pokazali zadnji dogodki.

a Muški občinski odbor se slovesno sklenil v neki seji, da se da slovenskemu učitelju ukor, ker je zažgal na velikonočno soboto na varnem kraju, ob mirnem vremenu velikonočni kres. Druge kazni si najbrže niso upali naložiti, ker so se menda bali za svojo kožo. Pri nemški šoli, ki je krita s skodelami, se je že ponovno sežigalo dračje. Pri livarni župana Erberja sega plamen pri vsakem vremenu včasih po več metrov iz dimnika ter lete iskre visoko v zrak kljub temu, da je v neposrednji bližini starodavna cerkva krita s skodelami in neka druga hiša s slamnato streho. Seveda se za to nikdo ne zmeni, ker je nemški. Slovenski nadučitelj je pa dobil ob popolnoma drugačnih razmerah ukor! Kdo bi ne občudoval pametne gospode!

a Izdražbanje lovov v konjiškem okraju se bode vršilo v uradnem poslopju c. kr. okr. glavarstva v Konjicah in sicer v petek, dne 6. maja ob 8. uri dop. za občine Sv. Kunigunda, Oplotnica, Padeški vrh, Stranice, Bezovica, Brezno; v soboto, dne 7. maja ob 8. uri dop. pa za občine Okoško, Grušovje, Žiće, Tepanje, Bezina, Vrhole. — Najemniška doba poteče s 30. junijem 1910 in se bo lovi oddali za nadaljnjih šest let, t. j. do 30. junija 1916. — Izključna cena znaša za Sv. Kunigundo 60, Oplotnico 188, Padeški vrh 310, Stranice 100, Bezina 104, Brezovico 233, Brezno 116, Okoško 30, Grušovje 161, Žiće 60, Tepanje 86 in Vrhole 100 kron. — Pogoji in način licitacije je običajen.

Druge slov. dežele.

v Občinski volitve v Ljubljani. Pri včerajšnji dopolnilni volitvi v ljubljanski obč. zastop iz II. razreda so bili skoro soglasno izvoljeni kandidati napredne stranke.

a Hofrichter II. na Kranjskem. Za pošiljatelja strupenih pilul g. Hammerlitzovi v Logatcu se še ne ve, vendar pa se sluti, da so mu že blizu. Tvrdba Bremer & Comp. na Dunaju je izjavila, da je ona izdelovala zaklopne škatle in tudi ono, v kateri je bil poslan strup, ali da jih sedaj nima več v zalogi. Povedal je pa tudi ravnatelj tvrdbke, da je imela tvrdba Enriko Freisinger v Trstu edina razven Bremerja na celem svetu te škatlice na prodaj. Torej tudi ta sled vede v Trst.

a Konkursi krog Gorice. Za „mizarsko zadruho“ v Solkanu je napovedal konkurz italijanski veletržec Stua v Korminu; temu je sledil slovenski zlatar Ambrožič v Gorici, a govori se še o enem v bližnji bodočnosti.

a Cerkveni tatovi. V Ronkah na Primorskem so tatovi vlomili v cerkev sv. Lovrenca, kjer so po altarjih vse pobrali, kar se jim je le količkaj vredno zdelo. Odnegli so reči za 1500 kron. To so gotovo oni zlikovci ki so oropali cerkev v Senožečah.

a Sreča pri loteriji. Pretečeni teden je v Trzinu na Gorenjskem baje zadelo blizu petdeset igralok „ambo solo“. Sedaj bodo seveda še bolj letale staviti.

a Tržaški škof bode baje postal monsignor Lavrencij Kastelic, ki je sedaj vodja semenišča v Gorici. Kastelic, ki je vladin kandidat, je italijanskega mišljenja, a „Slovenec“ pripominja, da zna izvrstno slovensko. Kako ne bi? Saj Kastelic je in ostane Slovenec, če je tudi postal „Castelliz“.

a Papir iz Medvod. Ko je zgorela papirnica v Medvodah, je splavala ogromna množina papirja po Savi. Voda je nesla velikanske zavoje trdo sprešanega papirja, na katerih so bile osmojene in sežgane le gornje ali spodnje plasti, dočim je bila sredica dobro ohranjena. Te zavoje so nekateri Posavci lovili in neki gostilničar se hvali, da ima papirja za celo življenje dosti, pa še sinu, pravi, ga bode ostajalo.

„Matice Slovenske“ 173. odborova seja se je vršila dne 15. aprila. Predsednik naznanja, da zastopal Matico pri pogrebu rajnega pesnika Medveda in v spremstvu treh drugih članov pri glavni skupščini „Matice Hrvatske“ v Zagrebu. Določa o dopolnilnih volitvah na letošnjem obnem zboru Matice Slovenske. Vsi vnovič ali na novo voljeni odborniki so voljeni na štiri leta. Pri volitvi predsedstva, blagajnika in dveh ključarjev se voli enoglasno dosednji predsednik g. dr. Ilešič, enako blagajnik in oba ključarja. V kujični odsek se uvrstita na obnem zboru novo izvoljena odbornika gg. Koder in pl. Bleiweis; g. Koder se pridruži še poleg tega gospodarskemu odsek. Odda se tisk „Letopisa“ in „Prevodov iz svetovne književnosti“. Oddaja „Zabavne knjižice“ se odloži na prihodnjo sejo. V deželni umetniški svet pošilja „Matica“ kot svojega zastopnika g. ravnatelja I. Šubica. Določijo se recenzenti nekaterim rokopisom; prevod Zeyerjevega romana „Jan Marija Plojhar“ je izgotovljen. Za 1909. leto se je prodalo 4255 garnitur, med dijake se jih že razposlalo po dve kroni 150. Za tekoče leto se je nabralo do zdaj 822 naročnikov, skupno število naročnikov slovenskega zemljevida pa znaša 900.

Društvene vesti.

a Laški trg govori! Tukajšnje „Bratno društvo“ in Ciril-Metodova podružnica priredita v nedeljo, dne 1. majnika ob 4. uri popoldne v Pivnici § 11 gledališko predstavo, in sicer se vpriporita igri: „Prvi ples“ in Rado Murnikov „Napoleonov samovar“. Komur je kaj do prisrčnosti, naj se izvoli potruditi ob tej priliki k nam.

a „Podružnica c. kr. kmetijske družbe Zakot“ priredi v nedeljo, dne 24. aprila 1910 predpoldne ob 8. uri zborovanje v Dobovi pri g. Cvetku, ob pol 4. uri popoldne pa v restavraciji g. Volčanjseka na brežiškem kolodvoru. — Pri obeh zborovanjih ima poučni govor deželni potovalni učitelj g. Goričan.

a Akad. tehn. društvo „Tabor“ v Gradcu ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 23. aprila ob osmih zvečer v društvenih prostorih s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo v upravni dobi. 3. Poročilo eksekutive. 4. Proračun. 5. Nadomestne volitve. 6. Slučajnosti.

a „Akad. društvo slov. veterinarjev na Dunaju“ ima I. redni občni zbor IV. tečaja v pet k dne 22. aprila t. l. z običajnim sporedom. Čas: ob 7. uri zvečer. Kraj: III. Hauptstr. 45. Slovenski gostje dobrodošli!

a „Kras“ društvo slovenskih agronomov na Dunaju javlja, da priredi svoj I. redni občni zbor v soboto, dne 23. t. m. ob 8. uri zvečer v XKIII.

okrajn Gentzgr. 70 (vogal Gentz Cottageg.) s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo preglednikov. 4. Volitve. 5. Slučajnosti. Slovenski gostje dobrodošli!

Obrambni vestnik.

a Družbi sv. Cirila in Metoda je poslala tvrdba „Jelačin“ starega denarja in mnogo znamk. — Rodoljubi posnemajte vzgled! Hvala!

a Jubilejni dar slovenske mladine. Otroški vrtec v Rocolu je poslal družbi sv. Cirila in Metoda 9 K 47 vin. kot jubilejni dar mladine. — Slovenska mladina, stori tudi ti tako širom domovine.

v Cenjenim p. n. blagajnikom in blagajničarkam podružnic družbe sv. Cirila in Metoda. Opetovano se je dogodilo, da so poslale razne podružnice družbi manjše ali večje zneske ne da bi se pojasnili, kako naj se znesek uknjiži (kot druž. prispevek. — Ciril-Metodov obram. sklad, iz nabiralnikov, ali pokroviteljstva, ali izkupilo za nar. kolek, razglednice, rač. listke itd.). Ker ni nikakega pojasnila, smatra se tak neimenovani znesek kot prispevek podružnice, ki se tudi tako uknjiži. Dogodi se pa, da dobi vodstvena pisarna že potem, ko je mesečni izkaz po časopisih natisnjen, pismo, v katerem se zahteva, da se naj poslani znesek uknjiži za to ali ono postavko. — Take zapoznele želje napravljajo družbinemu knjigovodstvu mnogo sitnosti in nepotrebnega dela, otežujejo pisarno in povzročajo nejasnosti v celotnem napram javnosti. Tudi knjige ne morejo biti tako snažne, kakor je želeli od uзорnega knjigovodstva. Prosimo toraj najuljudneje, da se v bodoče na to pazi in naj blagovoli vsakdo v tistem času, ko pošlje denar, tudi jasno označiti bodisi v pismu ali pa na položnici oz. nakaznici, v katero kategorijo se naj znesek uknjiži. Prosimo!

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo zopet ponové.

„Narodni Dnevnik“

velja za avstro-ogrske dežele:

celoletno	K 25 [—]
polletno	„ 12 ⁵⁰
četrtletno	„ 6 ³⁰
mesečno	„ 2 ¹⁰

Za Nemčijo:

celoletno	K 28 [—]
---------------------	-------------------

Za vse druge dežele K 30[—].

Naročnina se pošilja naprej.

Upravništvo „Narodnega Dnevnika“ Opozarjamo naše p. n. naročnike, naj blagovoliijo prej ko mogoče poslati zaostalo naročnino za „Narodni Dnevnik“.

Po svetu.

v 14 žensk utonilo. Iz vasi Felső-Bereki in Karos je hotelo včeraj 17 žensk na semenj v Satoralya-Ujhely. Na potu so morale prebroditi reko Bodrog, a na sredi vode se je brod prevrnil, vsled česar so razven 3 vse utonile.

a Jugoslovanski dijaški shod. Belgrajski dijaki so poslali bolgarskim, hrvatskim in slovenskim akademikom poziv, da v največjem številu sodelujejo pri jugoslovanskem dijaškem shodu. Ker je zadnji čas na Balkanu toliko spremenilo, je veliko snovi za razprave, o katerih bi bilo želja, da bi se vršile resno in premišljeno. Shod s, bode vršil sredi junija in bode tem bolj zanimiv, ker se vrši ob enem tudi shod kulturnih srbskih društev.

v Čisto novo. V Nizzi se je dogodil do sedaj še nečuden slučaj. Anglež Robinson se je zaletel s svojim aeroplanom v aeroplan Ruša Edimova. Robinson je padel iz precejšnje višine v morje. Aparat je razbit, a Robinsonu se ni nič zgodilo.

v Senzacionalen porod. Nekoliko let potnjejo dve zraščeni dvojki — sestre Blašek po svetu. Doma ste iz Češkega in kamor gre ena, tja mora tudi druga, ker ste zraščeni. V soboto ste prišle v bolnišnico v Prago, ker je ena tožila, da jo boli trebuh. Trdila je, da se je najbrž zopet oglasila stara ledvična bolezen. Zdravniki so izjavili, da bode porodila in res je še isto noč porodila zdravo in normalno žensko dete. Druga sestra je izjavila, da ni čutila prav nikakih bolečin.

a Smrt radi zoba. Krščansko socialni občinski svetnik v Möllingu, nadrevident južne železnice Ludovik Kindermann, je umrl v starosti 60 let radi — zoba. Rajniki si je dal pred nekaj dnevi izdreti zob, pri čemer se mu je ranila čeljust. Revaža je začela čeljust otekati in se gujiti, da so mu morali obe, spodnjo in zgornjo operirati. Gujilo se je pa še naprej; izgubil je oko in slednjič je segla bolezen na možgane, vsled česar je stari mož v groznih mukah umrl.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 21. aprila: Začetkom seje izreče predsednik krščansko-socij. poslancu Prochazki radi različnih žalitev, katere si je včeraj dovolil na naslov socijalnih demokratov, klic k redu. Na to se je začelo drugo čitanje posojilne predloge. Prvi je govoril poročevalec dr. Steinwender, kateri je obrazložil vzroke, zakaj je vlada zvišala znesek posojila od 182 na 220 milijonov in svari pred vednim zadolževanjem. Poziva zbornico, naj z odobrenjem davčnih predlog napravi vendar že enkrat red.

POVODENJ V SRBIJI.

Belgrad, 21. aprila: Vsled naglega taljenja snega v gorah, je zalila naenkrat spodnje kraje Srbije velika povodenj, med drugim tudi Kragujevac. Železnica iz Lapovega v Kragujevac je težko oškodovana; pri Lapovem so tudi ustavili orijentalni ekspresni vlak. Kralj je daroval za ponesrečence 4 tisoč dinarjev.

DEMISIJA CELEGA MINISTERSTVA.

Praga, 21. aprila: »Nar. Pol.« poroča, da ni nameravana rekonstrukcija temveč demisijska celga ministerstva. Sestavo nove vlade bode prevzel zopet Bienerth.

BANKIR SCHRÖDER.

London, 21. aprila: Tu je umrl baron Schröder, šef tvrdke Schröder in tt.

ROOSEVELT V PARIZU.

Pariz, 21. aprila: Roosevelt je došel sem danes jutraj iz Budimpešte. Na kolodvoru se je nabralo na tisoče oseb. Sprejela sta ga ameriški poslanik v Parizu in francoski poslanik v Washingtonu, nadalje zastopnika predsednika Fallieresa in ministra Pichona. Roosevelt stanuje v amerikanskem poslaništvu.

OBISKI ITALJ. KRALJEVE DVOJICE.

Pariz, 21. aprila: »Eclair« poroča iz Rima, da namerava italj. kraljeva dvojica potovati to leto v Cetinje, Carigrad in Petrograd.

BOLEZEN MARKA TWAINA.

London, 21. aprila: Iz Novega Jorka poročajo: Moči Marka Twaina ginejo vidoma. Smrt je blizu.

KHUEEN NA DUNAJU.

Budimpešta, 21. aprila: Khuen se poda danes dopoldne na Dunaj, kjer ga sprejme cesar ob 2. uri v posebni avdijenci.

KANADSKA VOJNA MORNARICA.

Ottawa, 21. aprila: Spodnja zbornica je sprejela v 3. čitanju postavbo o razširjenju vojne mornarice.

ANGLEŠKA KRALJICA NA KRUFU.

Atene, 21. aprila: Na Krf je došla angleška kraljica s princezijo Viktorijo in sinom Nikolajem. Sprejel jo je kralj Jurij.

POSKUŠAN BEG ABDUL-HAMIDA?

Carigrad, 21. aprila: Turško časopisje odločno zanika, da bi bil skušal Abdul Hamid pobegniti iz svoje ječe.

NOVA STAVBA SE ZRUŠILA.

Petrograd, 21. aprila: V mestnem oddelku Vasiljevski ostrov se je zrušila nova stavba šestnadstropne hiše. 8 delavcev pogrešajo.

EKSPLOZIJA.

Birmingham v Alabami, 12. aprila: V rovu »Mulga« se je zgodila eksplozija. Zasulo je 40 delavcev, izmed katerih je 25 mrtvih.

Gospodična

s trgovsko izobrazbo in prakso se sprejme v administraciji »Narodnega Dnevnika«. — Pismene ponudbe naj se pošljejo na naslov: **dr. Ernst Kalan v Celju.** 274 — 2

Učenca

sprejme takoj

Zvezna trgovina v Celju

Zvezna trgovina v Celju

sprejme

gospodično

ki je izurjena v knjigovodstvu in korespondenci. Vstop 1. maja. — Pismene ponudbe na naslov: **dr. Ernst Kalan Celje.** 274 — 2

Viktor Bevc, Celje

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Edini narodni slikar in pleskar

Širite »Nar. Dnevnik«!

Sukna in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian

tvornica za sukno

v Humpolcu na Češkem.

Vzorec franko. 96

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je naš iskrenoljubljeni soprog, oziroma oče, brat in svak gospod

Vinko Ježovnik,

veleposestnik, državni poslanec, načelnik posojilnice etc.

danes popoldne ob pol 3. uri po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 54. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki predragenga in nepozabnega ranjkega se bodo v petek, dne 22. aprila ob 4. uri popoldan prenesli iz hiše žalosti na pokopališče k Sv. Martinu pri Velenju.

Svete maše zadušnice se bodo brale v soboto, dne 23. t. m. v podružnični cerkvi v Velenju.

Velenje, dne 20. aprila 1910.

Terezija Ježovnik roj. Novak, soproga; Cirila in Slava Ježovnik, hčere; Marija Švarc roj. Ježovnik, sestra; Adolf Švarc, svak.

VABILO.

Vaše blagorodje

vabimo najljubše, da se udeležite dne 25. aprila 1910 ob 2. uri popoldan v dvorani hotela »Zum goldenen Engel« na Sandplatzu 1 v Gradcu

rednega občnega zbora

deželne zadruga lastnikov žganjarij in prodajalcev na drobno.

Dnevni red.

1. Čitanje zapisnika rednega občnega zbora z dne 2. maja 1909. — 2. Poročilo o delovanju. — 3. Blagajniško poročilo. — 4. Preračun. — 5. Dogovor o dokladi za 1910. — 6. Predlog predsedstva za pristop k osrednji zvezi štajerskih okrajnih zvez in zadrug v Gradcu. — 7. Razni predlogi.

P. n. člani so uljudno prošeni, da se tega zbora zanesljivo udeležijo, da izrečejo svoje želje v lastnem interesu. Istodobno se prosi, da se poročilo o delovanju in blagajniškem stanju natanko pregleda, da bo možno hitreje izvrševanje dnevnega reda. Konečno pripominjamo, da se bode vršil ob 3. uri drug zbor z istim dnevnim redom, ako ne bi bil oni ob 2. sklepčen. Ta bode po § 14 zadružnih statutov sklepal ob vsakem številu udeležencev.

Gradec, aprila 1910.

275 1

Načelnik:

J. Wagula, m. p.

271 — 2

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v **Zvezni trgovini v Celju.** Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.